

1908-09-29

AFSENDER

Susette Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

817 E Pine, Seattle

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Immanuel Holten

Aage Holten

Niels Pedersen Mols

Arkivplacering:

Mappe 44 nr .21a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 44 Nr. 4A

817 E. Pine Seattle.
29de Sept. 1908.

Min hvar gamle Brøder, nu vil jeg gjerne ønske,
hvis lidt med dig, fordi jeg har noget at bede
dig om. Nu ved jeg havde Amerika, det er
meget godt at have her nogle Arbejdsaar, og
nu lærer megedelig meget, som man har godt
af. Men jeg vil nødigt blive gammel herovre,
og frem for alt, jeg vil nødigt at Lage skal leve
mit Liv her og blive Amerikaner. Vi har i
Virkeligheden kun en Tanke, et Maal, som al
vores Tro som gaaer ud paa - det er at faa arbejdet
saa mange Penge sammen, at vi kan blive i
Landet her at klare os hjemme. Vi har det
nu godt, rigeligt med Arbejde og godt Arbejde,
og selv om vor Fortægtens indtægt ikke er store,
vi har vi kun haft Fortægtene lidt over et
halvt Aar, og der er jo al Tid nuget at Anskaffe
for først af, saa er det dog Lyst ud for os.
Men alligevel er det en lang Vej at se frem paa,
og jeg er ikke saa ung, saa det Liv, som jeg nu
fører, og som er medværende her, det vil jeg neppe
kunne udholde i saa forfærdelig Laag en Aars
tid, selv om jeg nu selv er forberedt over de Skæbne
jeg har, og indertid taknemlig over mit gode Helbred.

Jeg vilde nu bede Dig om noget, som vil give
os et betydeligt Skud nærmere hjemad. Hjælp
os til at løse Røgen i Overformydet og faa den
herover, hvor vi kan faa saa meget mere ud
af den; som de nu er antagte er det jo i Virke-
ligheden lig skul de betyde. Røgeforholdene
er ikke ganske her, tværtimod, og Løskheden
hjemme er da ikke stor. Det er ikke en Klunse
paa nogen Maade et spekulative med den, men
at faa noget tilfidsstillede ud af den paa en
fornuftig Maade. Jeg ved du vil blive
forbavset ved denne Tanke, men jeg vil bede
Dig begge Mærke til, at saa længe vor Forhold
er saavelige, saa vi end til Tider ikke al Tid kan
se, at vi ikke kunde været mere uette, saa
Skænkede vi det end ikke en Tanke at faa de
Røge herover; først nu da vi synes vor Forhold
er trykke (saa trykke som noget paa Jorden kan være)
saa siger jeg til Dig, vis mig den Tillid at stole
paa, at du trygt kan gøre det for at lade os faa
Røgen løst. Vi er virkelig nu voksne Folk,
som udenfor godt kan passe paa vor Røge.
De Røge er jo i Virkeligheden Store og Børde
og Billeder som det var Marinerne i iggje skulle
have fri Raadigheder over, naar vi havde vist
at vi kunde staa paa egne Ben; og det synes

vi vi har Lov til at hørde, at vi har skrivt.
Vi har blæst os igjennem adels Forstuvende
Forhold og har nu en udmærket Fiddling
og Anseelse, som enhver heromfrem kan bevidne.
Læg os bide Dig omvige dit; dit Hjerte
og sind Niels og Humantill, andre kommer
det ikke ved; og det er ikke et Forstuvende
spørgsmål; men en Sag mellem Ledskude.
Alle andre kan det jo være saa reumede
Ligegyldigt, om vi er her eller der, og de vil der
for selvfølgelig lige; naar Begjæret er. Men
for sig selv, saa kan det med lig blive
det. Det er jo det letteste illude at slippe
fra det fra. Om man nu to Dags tør
gaa ud fra at det er det sikreste, det ved
ji ikke, efter de eneste Begjænder, synes
ji ikke man kan være sikket fra noget
Hjemme.
Ja min kjære gunde Moder, tænke nu over det
i det kjærlige Hjerte - vi vilde blive meget
bedregt, hvis du sætte Dig drimod; du kan
ikke tænke hvad hver Smule, der ligesom hjælper
mod Hjemmet, er for os, og styrkes og gjør
det saa meget lettere at slide og stræbe.
Kjærligt.
Jester.

